ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ' 1764

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01. Ἐν Πειραιεί: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 21. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐ-). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου., ΤΗΛΕΓΡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ,

Η ΠΡΩΪΑ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
14
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930
Ἀνατ. ἡλ. 7.7'. Δύσις ἡλ. 5.12'.
ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 13.6. Ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι: ὁρμητικοί. Θάλασσα: Κρητικὸν ἕως κυματώδης.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ. 764.5

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΣΗΨΕΩΣ

Νομίζομεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῆς νοθείας τῆς κινήσεως τῆς ὁποίας παρείχετο κυβερνήσεως τὸν στρατὸν ἀπὸ ἀνεύθυνους, οἱ ὁποῖοι ἐπεβλήθη μετὰ τοῦ συμβουλίου διὰ τὴν διοικησιν τοῦ κράτους, εἶναι μία ὑπόθεσις ἡ ὁποία ἀπλῶς τὴν ἔφερε ἡ ἀνάκρισις, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνεβίασαν αὐτὴν Δικαιοσύνην. Ἡ ἀνάκρισις, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκβάλλεται ἀπὸ καιροῦ. Μήπως καὶ ἡ ἀφέλεια τῆς ὁμολογίας περὶ τοῦ «λογιστικοῦ λάθους», χάρις εἰς τὸ ὁποῖον διάφοροι ἐκέρδιζον ἐπὶ τόσον καιρὸν εἰς βάρος τοῦ λαοῦ, δὲν εἶνε καὶ αὐτὴ σύμπτωμα χαρακτηριστικὸν τῆς σαπρίας αὐτῆς; Ἡ ὁμολογία αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχῃ μίαν λογικὴν συνέχειαν: τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ἓκ τοῦ «λογιστικοῦ λάθους» κέρδους τῶν μὴ δικαιουμένων εἰς αὐτὸ καὶ τὸν προσυπολογισμόν του εἰς τὴν νέαν ὑποτίμησιν. Διότι ἄλλως, διὰ τῆς ἁπλῆς ὁμολογίας τοῦ λάθους παρέχεται μεγαλοψύχως γενικὴ ἄφεσις ἁμαρτιῶν. Ἡ δὲ ἀτιμωρησία αὐτὴ εἶνε ἡ ἐνθαρρύνουσα τὰς νέας ἐκδηλώσεις ὁμοίων κακοηθειῶν.

Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ αἰσθανθῇ βαθέως ὅτι αὐτὴ ἡ πρώτη ὑπεύθυνος δι' ὅλα ταῦτα, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς ἑνόχου μακροθυμίας της δημιουργεῖ εἰς ὑπαλλήλους μὲ χαλαρὰν τὴν συνείδησιν τὴν βεβαιότητα ὅτι δύνανται ἀκινδύνως νὰ παραβαίνουν τὰ καθήκοντά των. Καὶ ἐνθυμούμεθα τὴν ἐπιδεικτικὴν καὶ τόσον ἐντυπωσιακὴν μῆνιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Βουλὴν ὅταν ὁ κ. Καφαντάρης ἀπεκάλυψε πῶς ἀνώτερος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν εἶχε λαθροχειρήσει ἐπὶ διατάγματος ἀφορῶντος τὴν σύμβασιν διὰ τὸ Λαχεῖον τοῦ Στόλου· κτυπῶν τὴν πυγμὴν ἐπὶ τοῦ ἀναλογίου του ἐζήτησε νὰ προσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τὸ πόρισμα τῶν σχετικῶν διοικητικῶν ἀνακρίσεων ἐντὸς ὀκτὼ ἡμερῶν. Παρῆλθον ἕκτοτε μῆνες ὀκτὼ καὶ οὐδεὶς πλέον ἐνθυμεῖται τὸ σκάνδαλον ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος εἶχε χαρακτηρίσει ὡς πρωτάκουστον. Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ τὸ ἐνθυμῆται ἡ Κυβέρνησις; Μήπως ἡ ἐντύπωσις ἐκ τῶν ἐν ἀγανακτήσει βεβαιώσεων τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ δὲν παρήχθη οὔτως ἢ ἄλλως, καὶ μήπως ὁ κ. Βενιζέλος ἀγνοῇ τὴν λησμοσύνην τοῦ λαοῦ;

Βλέπομεν καὶ τώρα προσπαθείας συγκαλύψεως διοικητικῆς τῶν νέων αὐτῶν σκανδάλων — τῆς κινίνης, τοῦ «λογιστικοῦ λάθους»... Ἀντιλαμβανόμεθα μίαν τάσιν ἐντοπισμοῦ εὐθυνῶν εἰς ὑπαλληλίσκους ἐκτάκτως περιωρισμένης εὐθύνης, ἐνῶ οἱ μεγαλόσχημοι φαίνονται βέβαιοι ὅτι, ἂν δὲν ἀποσπάσουν αὔριον ἐπιτηδείως εὔσημα τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ ἐπαίνους δημοσίους, θὰ μείνουν ἀνενόχλητοι, ἕως ὅτου λησμονηθοῦν καὶ τὰ νέα αὐτὰ ζητήματα, τὰ ὁποῖα σήμερον τόσον συγκινοῦν τὴν Δημοσίαν Γνώμην. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν φοράν ἡ Δημοσία Γνώμη δὲν εἶνε καθόλου διατεθειμένη νὰ λησμονήσῃ. Καὶ δι' αὐτὴν ἡ κυβερνητικὴ εὐθύνη ἐπαυξάνεται μὲ τὴν παρέλευσιν κάθε νέας ἡμέρας, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Κυβέρνησις δὲν δεικνύει, ὅτι συναισθάνεται τὰς εὐθύνας της καὶ δὲν ἐνεργεῖ ἀναλόγως.

ΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΗΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ
Η ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ

ΑΓΚΥΡΑ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ πρόσφατον ταξείδιον τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν Τουρκικὴν πρωτεύουσαν καὶ αἱ συνομιλίαι του μὲ τὰ μέλη τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐπέδρασαν καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ἀτμόσφαιραν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῆς Ἀγκύρας, ἡ ὁποία ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της τὸ παρελθὸν Σάββατον. Τὴν ἐναρξιν τῆς νέας συνόδου (τετάρτης) ἐκήρυξεν αὐτοπροσώπως ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας Μουσταφὰ Κεμάλ, τὸν λόγον τοῦ ὁποίου σᾶς ἐτηλεγράφησε ἐν καιρῷ. "Οταν ἔφθασεν εἰς τὴν γνωστὴν περικοπὴν τὴν ἀφιερωμένην εἰς τὰς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις καὶ τὴν Ἑλλάδα, ὅλοι οἱ βουλευταί, τῆς συμπολιτεύσεως καὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τὸν ἐχειροκρότησαν. Καὶ τὸ γεγονὸς τοῦτο εἶναι πρωτοφανὲς εἰς τὰ χρονικὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως...

Ἀλλὰ τὰ χειροκροτήματα εἶναι, κατ' ἀρχήν, εὔκολοι ἐκδηλώσεις, εἰς τὰς ὁποίας δὲν πρέπει κανεὶς νὰ δίδῃ ἀπόλυτον πίστιν. Ἐφ' ᾧ καὶ μετὰ τὴν συνεδρίασιν συνωμίλησα μὲ διαφόρους βουλευτὰς ἐπὶ τῶν συμφωνιῶν τῆς Ἀγκύρας. Ἡ ἐντύπωσίς μου εἶναι ὅτι ἡ κατεύθυνσις, τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς εἰς τὰς ἑλληνοτουρκικὰς σχέσεις γίνεται δεκτὴ ἀπὸ ὅλους. Γίνεται δεκτὴ ὄχι τόσον ἐν πλήρει γνώσει τῶν προσδοκωμένων ἀγαθῶν συνεπειῶν, ἀλλὰ σχεδὸν ὡς διαίσθησις τοῦ ὅτι αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ συμφωνίαι ἀποτελοῦν ἕνα σταθμὸν εἰρηνικὸν εἰς τὴν τόσον τρικυμιώδη ἱστορίαν τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς.

"Οσον ἀφορᾷ τὰς πρακτικὰς συνεπείας αὐτῶν, εἶναι φυσικὸν ὅτι ἐξετάζονται καὶ ἐδῶ μὲ διαφορετικὰ πρίσματα. Ὁμόφωνος ὅμως εἶναι ἡ γνώμη ὅτι διὰ τῶν συμφωνιῶν τόσον ἡ Ἑλλὰς ὅσον καὶ ἡ Τουρκία ἀποκτοῦν ὄχι ἁπλῆν ἀνεξαρτησίαν ἐκ τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων, τὴν ὁποίαν πάντοτε εἶχον, ἀλλὰ δημιουργοῦν ἐνιαῖον μέτωπον εἰς τὴν ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου.

Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἡ κρατοῦσα ἐνταῦθα ἀντίληψις συμπίπτει πρὸς τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν εἶχε δώσει, τὴν 30 Ὀκτωβρίου, ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὸ «Ἄγκαρα-Παλάς», πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ξένου Τύπου, ὅταν κάποιος ἐξ αὐτῶν τὸν ἠρώτησεν ἐὰν αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ συμφωνίαι δὲν ἀπετέλουν τὴν ἐπισφράγισιν τῆς μείζονος χειραφετήσεως τῶν δύο κρατῶν. Ὁ κ. Βενιζέλος διεμαρτυρήθη ἐν ἀρχῇ διότι ἡ ἐρώτησις ἀπεκάλυπτε τὴν ἀντίληψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Τουρκία δὲν ἦσαν ἕως τώρα ἐλεύθεραι καὶ χειραφετημέναι κράτη. Προσέθεσεν, ἐν τούτοις, ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα καμμία Δύναμις δὲν εἶναι ἐξ ὁλοκλήρου ἐλευθέρα καὶ ἀνεξάρτητος εἰς τὰς σχέσεις αὐτῆς μὲ τὰ ἄλλα κράτη. Ἀλλ' ἀμέσως κατόπιν ὁ "Ελλην πρωθυπουργὸς ἐτόνισεν ὅτι πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς γεγονὸς ὅτι «αἱ ἑλληνοτουρκικαὶ συμφωνίαι δίδουν εἰς ἀμφότερα τὰ κράτη μείζονα ἀνεξαρτησίαν εἰς τὰς σχέσεις των μετὰ τῶν ἄλλων κρατῶν.» Αὐτὴν τὴν ἀντίληψιν ἔχουν ὅλοι ἐδῶ οἱ ἀνεπίσημοι.

"Οσον ἀφορᾷ τὴν ἐπίσημον ἀντίληψιν, αὕτη συνίσταται εἰς τὸ ὅτι τὸ ἔργον τῆς συμφιλιώσεως τὸ καθιερωθὲν διὰ τῶν ὑπογραφέντων ἐν Ἀγκύρᾳ συμφωνιῶν ὀφείλει νὰ συνεχισθῇ διὰ στενωτέρας συνεργασίας, συμφώνου πρὸς τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντα ἀμφοτέρων τῶν κρατῶν, τόσον εἰς τὰ Βαλκάνια, ὅσον καὶ εἰς τὴν ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου. Ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συνεννόησις εἶναι ἔργον ἑνώσεως καὶ εἰρήνης, τοῦ ὁποίου ὀφείλουν νὰ ἐπωφεληθοῦν ὅλα τὰ βαλκανικὰ κράτη, περιλαμβανομένης καὶ τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Γιουγκοσλαυΐας, αἵτινες, ἐξ ἀντιθέτου ὁρμώμεναι ἀπόψεων, ἐπέδειξαν ἐν ἀρχῇ τόσον ἀνήσυχον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἐν Ἀγκύρᾳ συντελεσθεῖσαν ἑλληνοτουρκικὴν προσέγγισιν.

Ἡ διάδεσις τῆς Τουρκίας, λέγουν καὶ ἐπαναλαμβάνουν οἱ ἐπίσημοι τουρκικοὶ κύκλοι, ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐξ Εὐρώπης τηλεγραφουμένων περὶ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν καὶ τῆς εὐρυτέρας σημασίας αὐτῶν, ἀπέχει πάσης περιπετείας καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπέχει καὶ παντὸς συνδυασμοῦ ἀποβλέποντος εἰς τὴν διατάραξιν τοῦ ὑφισταμένου σήμερον καθεστῶτος, διὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν συνθηκῶν ἢ ἄλλως πως. Ἡ Τουρκία εἶναι ἀπολύτως ἱκανοποιημένη ἀπὸ τὰ σημερινὰ της σύνορα καὶ δι' αὐτό, ἀλλωστε, συνῆψε μὲ τὴν Ἑλλάδα σύμφωνον φιλίας καθορίζον τὰ ὅρια τοῦ Ἑλληνικοῦ ὡς τελειωτικά. Ἡ ἑλληνοτουρκικὴ συμφωνία ἀποβλέπει εἰς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης, ἤτις, μόνη, θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὰ δύο κράτη ν' ἀναπτύξουν τοὺς οἰκονομικούς των πόρους. Εἶνε δὲ δυνατόν, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐμπορικὴν σύμβασιν, τῆς ὁποίας ἡ διάρκεια ὁρίσθη εἰς δύο μόνον ἔτη, νὰ διαδεχθῇ καὶ ἡ τελωνειακὴ ἕνωσις τῶν δύο χωρῶν, ἥτις θὰ καθίστα ἐφικτὴν τὴν ἀπὸ κοινοῦ ἐκμετάλλευσιν τῶν διαφόρων πλουτοπαραγωγικῶν των πηγῶν.

Α. ΦΡΑΝΤΗΣ

Ὁ ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΤΑ ΦΑΣΙΣΤΙΚΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑΡΙΑ

ΟΝΤΟΥΤΣΕ ΩΣ ΗΡΩΣ ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

ΡΩΜΗ, Νοέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Τὰ νέα διδακτικὰ βιβλία, τὰ ὁποῖα συνετάχθησαν καὶ ἐξεδόθησαν μερίμνῃ καὶ δαπάναις τῆς Ἰταλικῆς Κυβερνήσεως πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, ἤρχισαν πωλούμενα. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν μία κυβέρνησις ἐνδιαφέρθη ἀμέσως διὰ τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν τῶν μικρῶν παιδιῶν, δίδουσα καθαρὰν καὶ σαφῆ κατεύθυνσιν εἰς τὴν ψυχικὴν καὶ διανοητικὴν των διαμόρφωσιν· πᾶσα παρέκκλισις ἀπὸ τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν θεωρεῖται ὡς σοβαρὰ παράβασις καθήκοντος ἐκ μέρους τοῦ διδασκάλου.

Οἱ ἁρμόδιοι ἐπελήφθησαν τοῦ ζητήματος μὲ τὴν συνήθη φασιστικὴν δραστηριότητα. Αὐτὰ τὰ «Βιβλία τοῦ Κράτους», καλαισυπωμένα, ἀφθόνως εἰκονογραφημένα μὲ εἰκόνας πολὺ παραστατικάς, ἀποπνέουν μίαν ἀτμόσφαιραν χαρωπῆς διαθέσεως καὶ ἀρρενωπῆς ρώμης καὶ εἶνε ὁλότελα ἀπηλλαγμένα τῆς μικρολογίας καὶ νοσηρᾶς αἰσθηματικότητος, ἡ ὁποία ἐχαρακτήριζε τὰ σχολικὰ βιβλία τῆς περασμένης γενεᾶς. Ἐπίσης τὰ παιδιὰ διδάσκονται νὰ κατανοήσουν τὴν θέσιν των ἐν τῷ κόσμῳ καὶ τὴν σχέσιν των μὲ τὸ περιβάλλον των. Αὐτὴ εἶνε ἡ βάσις τοῦ νέου συστήματος.

Φυσικά, ὁ τόνος ποὺ κυριαρχεῖ διὰ μέσου ὅλων τῶν βιβλίων εἶνε ἡ ἔξαρσις τοῦ Φασισμοῦ. Τὸ φασιστικὸν ἔμβλημα εὑρίσκεται εἰς τὰ ἐξώφυλλα καὶ μέσα εἰς τὰ βιβλία· τὰ ἀγόρια διταπαιδαγωγοῦνται ὡς «μπαλίλλα» καὶ τὰ κορίτσια ὡς «μικραὶ Ἰταλίδες» (εἶνε αἱ δύο ὀργανώσεις τοῦ φασιστικοῦ προσκοπισμοῦ)· διδάσκονται νὰ ἐνθουσιάζωνται εἰς τὰς πατριωτικὰς τελετάς, νὰ χαιρετοῦν τὴν σημαίαν, νὰ ὑπερηφανεύωνται διὰ τὸν παρελαύνοντα στρατὸν καὶ τοὺς ἀρηίους φασιστάς, εἰς τὰς τάξεις τῶν ὁποίων παροτρύνονται νὰ καταταχθοῦν. Ὡς ἥρως τῶν μικρῶν παρουσιάζεται ὁ Μουσσολίνι. Εἰς τὰ ἀναγνωσματάρια περιέχονται εἰκόνες τοῦ Ντοῦτσε ἐφίππου μὲ τὰς χαρακτηριστικὰς φράσεις: «Ὁ Ντοῦτσε ἡγεῖται τοῦ λαοῦ τῆς Ἰταλίας». «Ὁ Θεὸς προστατεύει τὸν Ντοῦτσε». «Ὁ Ντοῦτσε ἀγαπᾷ τὰ παιδιὰ τῆς Ἰταλίας πάρα πολὺ καὶ τὰ παιδιὰ τὸν ἀγαποῦν πάρα πολύ». Διδάσκονται ὅμως τὰ παιδιὰ ὅτι «μόνον ἐὰν δείχνουν καλὴν διαγωγὴν εἰς τὰς τάξεις τῶν «Μπαλίλλα» καὶ τῶν «Μικρῶν Ἰταλίδων», καὶ νὰ φορέσουν τὰς ὡραίας στολάς των. Ὑπενθυμίζεται ἐπίσης εἰς αὐτὰ ὅτι ὁ Ντοῦτσε, τὸν ὁποῖον ὀφείλουν νὰ ὑπακοῦουν διότι εἶνε ὁ ἀρχηγὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἦτο ἁπλοῦς στρατιώτης, ὑπακούων τοὺς ἀνωτέρους του ὅπως ὅλοι οἱ ἄλλοι στρατιῶται.

Ἡ ἱστορία καὶ ἡ γεωγραφία τοῦ δημοτικοῦ σχολείου εἶνε συντεταγμέναι ἐπὶ νέων βάσεων. Μετὰ τὰς γενικὰς γνώσεις περὶ τῆς Γῆς καὶ τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος, ἡ γεωγραφία περιορίζεται εἰς τὴν πλήρη περιγραφὴν τῆς Ἰταλίας καὶ τῶν ἀποικιῶν της, δίδουσα τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα ἑκάστης περιφερείας μετὰ φωτογραφιῶν. Ἡ ἱστορία τῆς τρίτης τάξεως τοῦ δημοτικοῦ περιορίζεται σπάνιος εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν δέκατον ἔννατον αἰῶνα. Ἡ τελευταία αὕτη καινοτομία ὁμολογουμένως δὲν εἶνε ἄστοχος. Ἱστορεῖ τὰς φάσεις καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ «Ριζορτζιμέντο», τοῦ κινήματος ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, παρουσιάζουσα τὸν Γαριβάλδι, τὸν Καβοὺρ, τὸν Ματσίνι καὶ τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουὴλ τὸν 2ον. Ἀκολουθεῖ ἡ ἐξιστόρησις τοῦ παγκοσμίου πολέμου κατὰ ξηράν, κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἀέρα, μὲ μίαν σύντομον βιογραφίαν τῶν «μαρτύρων καὶ ἡρώων» τῆς Ἰταλίας, δηλαδὴ τοῦ Τσέζαρε Μπαττίστι, τοῦ Νατζάριο Σαούρο, τοῦ Ἐνρίκο Τότι καὶ τοῦ Μπενίτο Μουσσολίνι.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 5ην σελίδα)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΤΟ ΒΑΤΙΚΑΝΟΝ ΚΑΙ Η ΜΑΛΤΑ
Η ΣΥΓΚΡΟΥΣΙΣ ΔΥΟ ΔΥΝΑΜΕΩΝ
ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΜΕΤΩΠΟΣ ΑΓΩΝ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Νοέμβριος. — Τὸ ζήτημα τῆς Μάλτας, τὸ ὁποῖον πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἶχε ἀναχθῇ εἰς την περιωπὴν διπλωματικοῦ προβλήματος πρώτου βαθμοῦ, λόγῳ τῆς συγκρούσεως τοῦ Βατικανοῦ μὲ τὴν βρεττανικὴν κυβέρνησιν ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπεμβάσεως τοῦ πρώτου εἰς τὰ ἐσωτερικὰ πολιτικὰ τῆς νήσου, δὲν ἐσιγάσθη, βέβαια, ἔκτοτε. Ἀλλὰ ὑπάρχει κάποια δυσκολία νὰ εἶναι κανεὶς πληροφορημένος ἐπὶ τῶν ζητημάτων δύο κρατιδίων ποὺ συναγωνίζονται εἰς σμικρότητα, μάλιστα ὅταν τὸ μὲν ὑπὸ τὸν Ποντίφηκα υἱοθετῇ ἰησουϊτικὰ συστήματα εἰς τὴν «ἐξωτερικὴν» του πολιτικήν, τὸ δὲ ὑπὸ τὸ βρεττανικὸν στέμμα κρατίδιον τῆς Μάλτας καταφεύγῃ εἰς τὴν διπλωματίαν διὰ νὰ τὴν ἀποφύγῃ.

Ἡ εὐκαιρία τῆς ἐπανασυζητήσεως τοῦ παλαιοῦ θέματος —ἢ μᾶλλον τῆς ραδιουργίας τοῦ Βατικανοῦ— ἐδόθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων, ὅπου ὁ «ἀμφίβιος» λόρδος Στρίκλαντ (λόρδος ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ κοινοβουλευτικὸς πρωθυπουργὸς εἰς τὴν Μάλταν), ἐπωφελούμενος τῆς συμμετοχῆς του εἰς τὴν ἀγγλικὴν Ἄνω Βουλὴν ἀπήγγειλεν, ὑπὸ τύπον ἐπερωτήσεως, δριμὺ κατηγορητήριον κατὰ τῆς πολιτικῆς τοῦ Πάπα.

Ὁ Πάπας Πῖος XI

Κατὰ τὴν βεβαίωσιν τοῦ εὐγενοῦς Λόρδου, οἱ καθολικοὶ ὑποψήφιοι διὰ τὰς προσεχεῖς ἀγγλικὰς κοινοβουλευτικὰς ἐκλογὰς λαμβάνουν συνεχεῖς ἐκκλήσεις ἀπὸ μέρους τοῦ κλήρου των νὰ ὑποστηρίξουν τοὺς ἐθνικιστὰς τῆς Μάλτας ἐναντίον τῆς πολιτικῆς τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως. Αἱ «ἐκκλήσεις» ἀφίνουν νὰ ἐννοηθῇ ὅτι τυχὸν ἀνυπακοὴ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Ἁγίας Ἕδρας θὰ συνεπάγεται ἀφορισμόν.

Ἡ δευτέρα κατηγορία τοῦ λόρδου Στρίκλαντ ἦτο περισσότερον συγκεκριμένη: Ἐφημερίδες τῆς Μάλτας —ἐδήλωσεν— ἐκτυποῦνται εἰς τὴν ἰταλικήν, δημοσιεύουν προσωπικὰς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τῶν Ἄγγλων κυβερνητικῶν ὑπαλλήλων καὶ παντὸς προσώπου ἢ πράγματος βρεττανικῆς προελεύσεως. Ἡ συστηματικὴ ἐνθάρρυνσις ἐχθρικῆς προπαγάνδας εὐνοούσης τὸν ἰταλικὸν ἰμπεριαλισμὸν —εἶπε ὁ ὁμιλητὴς— εἶναι ἀκατάπαυστος καὶ ὑπάρχει ἤδη ἀπόδειξις ὅτι μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ φθάνουν συνεχῶς εἰς τὴν νῆσον ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς προπαγάνδας ταύτης! Ἡ νῆσος εἶναι ὑποτελὴς εἰς τὴν ἰταλικὴν παιδείαν καὶ εἰς τὰς ἰταλικὰς ἰδέας.»

Τέλος ὁ λόρδος Στρίκλαντ ἐζήτησε «νὰ πληροφορηθῇ» ἐὰν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀγγλίας εἶναι διατεθειμένη νὰ προστατεύσῃ τὰ μέλη τῆς ἀποικιακῆς κυβερνήσεως τῆς Μάλτας, τὰ ὁποῖα συνεχῶς εὑρίσκονται ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν τῆς δολοφονίας, ἐνῷ αἱ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαὶ τῆς νήσου θεωροῦν ὡς συγχωρητέους ὅσους ποτὲ ἐπεχείρησαν δολοφονικὴν ἀπόπειραν κατὰ προσώπων τῆς ἐξουσίας!

Εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐπερώτησιν ὁ ὑπουργὸς τῶν Κτήσεων λόρδος Πάσσφηλντ ἔδωκε μίαν σημαντικὴν ἀπάντησιν. Μολονότι ἀπέφυγε νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰς λεπτομερείας τῶν κατηγοριῶν τοῦ λόρδου Στρίκλαντ —τῶν ὁποίων ὁπωσδήποτε δὲν ἠμφισβήτησε τὴν ἀκρίβειαν— ἐβεβαίωσεν ὅτι «δὲν ὑπάρχει κανεὶς ἀπολύτως ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους κοινωνικὴς τινὰ συνεχίσιν καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἀντιρρησίας πίστεως εἰς κλάδον ἀνεξάρτητον.

Ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ ζήτημα δὲν τελειώνει μὲ τὰ ἀνωτέρω. Διότι ναὶ μὲν ὁ σοφὸς Πάσσφηλντ ὑπόσχεται ἕνα πάγιον συνταγματικὸν καθεστὼς εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς Μάλτας, ἀλλὰ ἔχει ταυτοχρόνως νὰ ἀντιτάξῃ τὸ ἀνάστημά του —ἢ τὸ ἀνάστημα τῆς Ἀλβιώνος ὅταν τὸ ἰδικόν του εἶναι μικρὸν— ἐναντίον μιᾶς δυνάμεως, ἡ ὁποία δὲν γνωρίζει τὰ ὅρια τῆς ὑγιοῦς ἐπικρατείας. Πῶς θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ καταπολεμηθῇ ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς τῶν ἀφελῶν ὑπηκόων τῆς μεσογειακῆς νησίδος, μάλιστα ὅταν ὑποκαίεται ἀπὸ τὴν «πνευματικὴν καθοδήγησιν» τοῦ θεϊκοῦ ἀντιπροσώπου;

Θὰ ἦτο ἐνδιαφέρον νὰ συγκρίνῃ κανεὶς τὴν ἰσχυροτέραν δύναμιν ἐπὶ τῆς γῆς πολεμοῦσαν εἰς τέσσαρα διάφορα μέτωπα δυνάμεις τοιαύτης φύσεως. Καὶ ὅμως αὐτὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ σημερινὴ θέσις τῆς Βρεττανικῆς Κυβερνήσεως.

Εἰς τὰς Ἰνδίας ὁ πολιτικο-φιλοσοφικὸς ἀσκητισμὸς τοῦ Γκάντι μὲ τὴν ἀρνητικὴν ἀποχὴν ἀπὸ τὴν ἀνάμιξιν καὶ ἐμπορίαν μὲ τοὺς Ἄγγλους εἶναι ἡ σοβαρωτέρα πλευρὰ τοῦ ἰνδικοῦ προβλήματος. Εἰς τὴν Παλαιστίνην (καὶ δι' αὐτὴς εἰς ὅλον τὸν κόσμον) ἡ ἀγγλικὴ διοίκησις καὶ τὸ ἀγγλικὸν ἐμπόριον ἔρχεται εἰς ἄμεσον σύγκρουσιν μὲ τὸν Ἑβραϊσμόν. Παραπλεύρως οἱ Ἄραβες ἐγείρουν τὸν ιωαμεθανισμόν των ὡς ἀσπίδα εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς διεκδικήσεως τῶν δικαιωμάτων των καὶ ἀπειλοῦν νὰ ξυπνήσουν τὰς ἑκατοντάδας τῶν πιστῶν ὑπηκόων τῆς Α. Μεγαλειότητος κατὰ τὸν ἴδιον ἀκριβῶς τρόπον ποὺ ἄλλοι ἄλλοτε τὰς ἐξήγειραν ἐναντίον ἡμῶν. Εἰς τὴν Μάλταν, τέλος, ὁ καθολικισμός, ἡ μεγαλυτέρα χριστιανικὴ θρησκεία, δημιουργεῖ τὴν κρίσιν ποὺ σημειοῖ ἐν ἀρχῇ ὁ κυβερνήτης της.

Εἰς τὸ 1930 μ. Χ. θὰ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ ἰδῇ κανεὶς τὸ τέλος τῆς συγκρούσεως.

Σ. Ν. Σ.

Ἡ ἱστορία ἑνὸς λάδους..

Πῶς καὶ διατί ἐτρώγαμε ἀκριβὸ ψωμί

...Καὶ ἡ ἀτέλεια ἑνὸς συστήματος

Ἡ ἔναρξις τῆς καταναλώσεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου, ἡ ὁποία ἤρχισεν ἀπὸ 15 ἡμερῶν, ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν κάπως ἐντονώτερα τὴν ὅλην ὑπόθεσιν τῆς τιμῆς τοῦ ψωμιοῦ, διὰ τὴν ὁποίαν ἐγίνοντο περιοδικαὶ κατὰ καιροὺς συζητήσεις. Ἡ Κοινωνία ἔδειξε τὴν φορὰν αὐτὴν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον δι' ἕνα ζήτημα, τὸ ὁποῖον τὴν ἀφορᾷ πολύ, αἱ δὲ Ὀργανώσεις τῶν ἐργαζομένων τάξεων προέβησαν ἀντὶ τῶν πλατωνικῶν διαμαρτυριῶν εἰς θετικὰς ἐνεργείας. Τ' ἀποτελέσματα εἶναι ἤδη ἐκβάλλα. Ἡ Κυβέρνησις κατενόησεν ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴν ἀπασχολήσῃ τὸ ζήτημα, εἰδικώτερον δὲ τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἐπείσθη ὅτι ὀφείλει νὰ κάμῃ καὶ προσεχῆ Δευτέραν οἱ ἁρμόδιοι ὑπολογίζουν εἰς ὑποτίμησιν 50 καὶ 40 λεπτῶν κατ' ὀκᾶν. Πραγματοποιουμένων δηλαδὴ τῶν προβλέψεων αὐτῶν, τὸ λευκὸ ψωμὶ θὰ διατιμηθῇ πρὸς δρχ. 7.50 καὶ τὸ πιτυροῦχον πρὸς 6.20. Ἀκριβῶς ὅμως τὰ συμπεράσματα αὐτὰ πείθουν ὅτι εἰς τὸ σύστημα τοῦ καθορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ψωμιοῦ ὑπάρχει κάποια ἐλαττωματικότης, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὁποίας ἕως τώρα ὁ λαὸς ἐπλήρωνε μίαν ἀδικαιολόγητον αὔξησιν. Ὥστε μία ἀνασκόπησις τοῦ συστήματος αὐτοῦ θὰ εἶχε σήμερον τὴν θέσιν της.

Τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1929, πρὸ 13 δηλαδὴ μηνῶν, ἡ Κυβέρνησις κατήργησε τὴν διατ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένει αι έντυποι απόδειξις πλήρωμής αι φέρουσαι τας δύο υπογραφάς των κ.κ. Λαλακή και Περγινιά ως και την σφραγίδα της Ο. Ε. έγνωμεν. Ειδοποιητε άλλη φορά πελάτης, ως και αι έντυποι τοιούτοι, άνευ άμφεσθων υπογραφών ένι άνευ ισχύος.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Ερωμιά

Η Διεθνής ..... Διαμαρτυρία

Ακαδημία .....

Η Εν Παρισίοις εδρεύουσα Διεθνής Διπλωματική Ακαδημία είχε συμπεριλάβει Αλκιβιάδην Διάκον εις τους 73 φορείς συμβολής εις 20λήν Συνοδον, και δια πρώτην φοράν έκτος της Ελβρας του, εν Ρώμη. Η Διπλωματική Ακαδημία αποτελείται από 200 τακτικά μέλη και από 400 έκτακτα, συγκαταλεγει δε μεταξύ αυτών τας διασημοτέρας διπλωματικάς προσωπικότητας, άνευ διακρίσεως εθνικότητος. Ο Σκοπός της Ακαδημίας εστίν ειδικοί οργανισμοί προορισμένοι να δώσουν στάσιν μελών εις τας διαφόρους επιστήμας, ώστε να δύνανται να ασκούν επιρροήν επί της κοινής γνώμης επί των μεγάλων ζητημάτων της εξελίξεως του πολιτισμού.

Την έρμιλ εν τούτοις δεν την δίνουν τα θεολόγια απτέκτικ, άνευ φανάρια στην μαρχήν συνοικία κάτο από τον δρόμο σόρκο και τα χυνόδρομο, είτε οι φρικιό εκίες από τρέχουν να τρομάσουν τους τουΐνν — της ελληνικής Φαντασμένα, αισθάνεται, ότι κυβερνώνται και δυτικοευρωπαϊκά. Η Αίγυπτο θα έχουν τα όψη ότι βλάβη και όχι ωφέλειαι πορεύνας θα την εκανάμενε. Η έλφρη των τουΐ σιωθούς και φανατικού πλήθους κατά τον ξένον, οί ο ποίοι είνε ωραίος πολιτισμού της Αίγυπτου, ην εξέλαβε ως άνευρον πατρίδα των, και την ανεξαρτησίαν της αποίας διώκει επιθυμούν να ίδουν κατορθωμένην δια μιάς άγγλοαιγυπτιακήν συμφωνίας.

Η Πανελλήνιος Ένωσις των Κατοίκων του Καπνού ανοιξιοχειμώνας δι δυσαρεστήσεις ή δυσηχησιν ή δοκησιν ή δοκησιν ή δοκ

ψήσουν τον κόσμον μας, άλλα θά σβήσουν οι τρομεροί αυτοί σπινθήρες. Δεν θά ξαναζυπνήσουν τας παλαιάς του ιστορίας ωραίας και ανανεούσας σε αύτάς ένας χαρίτινον σώμανον.

* * *

Μία άλλη αιτία μάς κάνει να πιστεύωμεν εις την νίκην του φιλελευθερισμού κυρηγόρησεν· Η ικανότης προς προσοχήν και συγκέντρωσιν των θεατών, ή όποία ολονών μας διακατέχει. Ο κινηματογράφος απευθύνεται πρός τά πάθη κυρίως και ό φόλος της δυσής είνε ασθενικός. Δέρνεται σε είδονας, χορεύεται όμως μεσ' μιά πρόχειρη πλοκή. Δεν ζητεί ψυχολογίαν. Άπό την άποψην πού οι είδονες κατέκτησαν τας σήμερα τον κόσμον έμφαμβάνει. Δεν κατέστρεψε παρατηρούν τας έφημερίδας παρά τας διαβάζουν. Πολλούς ή λέξεις ή ό ποιος μάς παρασύρεται εις πάσαν άφροσύνην εις την τρίτην ή τετάρτην σελίδα. Δεν συνετάθη εις κανένα και ό άναγνώστης μένει μόνος εις την ετοιμόνα. παρασύρεται εις τον άφρόν τον δρόμον· μέ τας θυμωτάς έφτυρέσεις του, μέ τας ανοησίας του αυτοσχεδιασμού βοβίζει ακόμη.

Όμως τον ίδιον κατέστρεψαν και τον θεατρόν. Ήτον ή άναψυχή αυτής πολλών άνθρωπων. Ήτον ή ανάπαυσις των γονέων συνέχοντων νεαρόν τον άμοβοδον του άνθρωπου. Ήτον ή ευκαιρία των ερωτευμένων νεαρών να συναντηθούν μέ τας ώρας τας ορισμένας. Ήτον ή ευκαιρία των ερωτευμένων νεαρών να συναντηθούν μέ τας ώρας τας ορισμένας. Ήτον ή ευκαιρία των ερωτευμένων νεαρών να συναντηθούν μέ τας ώρας τας ορισμένας.

Ο κινηματογράφος άπεκάλυψε μυστικά ανθρώπινα· πάσχοντος· Ήρπασε τον άνωθεν τον κόσμον και τον έσυρε σε μιάν σκοτεινήν τρύπαν· με δυσωπηρογράφους φτηνούς, με δίσκους μέσης ποιότητος, εις τον τρόπον όμορον τον Μεσογείου και Μαύρης Θαλάσσης. Ένταύτα, μετά λιανικής πολυλογίας, δεν συνετάθη εις κανένα· και ό άναγνώστης μένει μόνος εις την ετοιμόνα της ανοησίας του. Δεν ήτον ή ευκαιρία των ερωτευμένων νεαρών να συναντηθούν μέ τας ώρας τας ορισμένας. Ήτον ή ευκαιρία των ερωτευμένων νεαρών να συναντηθούν μέ τας ώρας τας ορισμένας.

Η αύτοκρατορία του κινηματογράφου ήτον ή ευκαιρία των ερωτευμένων νεαρών να συναντηθούν μέ τας ώρας τας ορισμένας. Ήτον ή ευκαιρία των ερωτευμένων νεαρών να συναντηθούν μέ τας ώρας τας ορισμένας.

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μένον αι έντυποι απόδειξεις πληρωμής αι φερουσαι της δύο υπογραφάς των κ.κ. Καλλικλή και Περιγιτζόγλου και την σφραγίδα της «Πρωϊας» είναι έγκυροι. Οιαδήποτε άλλη απόδειξις, ως και αι έντυποι τοιαύτοι, ένευ αμφοτέρων των δύο υπογραφών δεν αναγνωρίζεται.

Απο Πρωϊας εις Πρωϊαν

Ο καλύτερος τρόπος

Τα παλαιά λευκώματα είχαν τόσες και τόσες έρωτήσεις, είκοσι ανδρ πρωτοπείρες, «Είναι η είσαι, ή, θα ήθελατε να είσαι», ένα σωρό άλλα. Τώρα τα λευκώματα έμειναν μόνον εις τα κορίτσια, και αυτά μόνον εις τα πολύ μικρούλια. Δεν τα έχουν πλέον ούτε οι γραμματείς των συλλόγων, ούτε οι γραμματείς των συναθροίσεων, ούτε οι γραμματείς των κομμάτων. Τα κατάργησε ο κινηματογράφος.

Ο κινηματογράφος είναι ο καλύτερος τρόπος διά να μάθη κανείς τα μυστικά των ανθρώπων. Δεν τα μαθαίνει βεβαίως όπως τα μάθαινε παλαιά το λευκωμα, αλλά τα μαθαίνει καλύτερα. Τα μαθαίνει χωρίς να ερωτήση κανένα τίποτε. Τα μαθαίνει χωρίς να ακούση κανένα τίποτε. Τα μαθαίνει χωρίς να ιδή

βήματος χωρίς να παράσχη άλλας εξηγήσεις προθέσεως. Ότι εν τοιαύτη περιπτώσει θα εξήρκουν άκρη παρά μόνον η ψήφος του κ. Βενιζέλου, ο οποίος ως αρχηγός της μεγαλυτέρας κοινοβουλευτικής μειοψηφίας θα εξεφράζετο υπέρ της κυβερνήσεως, ως και ότι η πορεία αύτη συνέπιπτεν εντελώς με τα σχέδια του Μαγνάρ, ο υπηρέτης αφοσιώσεως του οποίου εκφράσεως την αρχηγίαν είς την Κραγιανεστά θα έβλεπε πλέον ικολησθέντα με την σειράν των.

Ούτως λοιπόν ο αργότερον εφθάσας εις την πρωτεύουσαν κ. Βενιζέλος εγένετο ο τρίτος κατά σειράν εκπρόσωπος του κινήματος.

Ο τρίτος δε εκπρόσωπος, ο οποίος ήτο ο πλέον ενεργητικός και ο πλέον ικανός εκ των τριών, ήτο ο μόνος ο οποίος δεν ήτο στενός φίλος του φονέως του αειμνήστου Βενιζέλου. Ο φόνος του αειμνήστου Βενιζέλου ήτο ο πλέον ικανοποιητικός δι' αυτόν, διότι τον απήλλασσε από μίαν ενοχλητικήν παρουσίαν, η οποία ήτο δυνατόν να τον εμποδίση εις την εκτέλεσιν των σχεδίων του.

Ο τρίτος λοιπόν εκπρόσωπος του κινήματος ήτο ο κ. Μεταξάς.

Ο κ. Μεταξάς

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΕΠΑΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ ΑΙ ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΣΥΜΜΑΧΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ΟΥΓΓΑΡΙΑΣ Κ. Λ. Π.

Η ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΤΟΥ ΡΟΥΣΔΗ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 14. ('Ασύρματος). — Κατά τηλεγράφημα έκ Κωνσταντινουπόλεως, ό έν 'Αγκύρα πρέσβυς τῆς 'Ιταλίας άναχωρεῖ σήμερον εἰς Ρώμην ἵνα μετάσχῃ τῶν συνδιαλέξεων μεταξύ τοῦ Τούρκου ὑπουργοῦ τῶν 'Εξωτερικῶν Ρουσδῆ βέη καί τῶν κ. κ. Μουσσολίνι καί Γκράντι. Αἱ συνομιλίαι αὗται, εἰς τάς ὁποίας οἱ πολιτικοί κύκλοι ἀποδίδουν μεγάλην σημασίαν, θ' ἀποβλέπουν ὅπως τεθοῦν βάσεις διά στενωτέραν 'Αντάντ μεταξύ 'Ιταλίας-Βουλγαρίας-Οὐγγαρίας-'Ελλάδος καί Τουρκίας.

Ο ΡΟΥΣΔΗ ΒΕΗΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΙΕΛΘΗ ΕΞ ΑΘΗΝΩΝ

Πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ὑπουργός τῶν 'Εξωτερικῶν τῆς Τουρκίας Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης, ἐπανερχόμενος ἐκ Γενεύης μέσῳ Ρώμης καί Βρινδησίου εἰς "Αγκυραν, θά διέλθῃ ἐξ 'Αθηνῶν. 'Ο Τοῦρκος ὑπουργός θά παραμείνῃ μίαν ἤ δύο ἡμέρας ὡς ξένος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ ἐπίσκεψίς του δέν θά ἔχῃ τόν χαρακτῆρα ἀντεπισκέψεως, ἀλλά θά εἶναι ἁπλῶς συμπτωματική. 'Ο Τεβφὶκ Ρουσδῆ βέης μετά τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ 'Ισμὲτ πασᾶ θ' ἀνταποδώσουν βραδύτερον μαζί τήν ἐπίσκεψιν τῶν κ. κ. Βενιζέλου καί Μιχαλακοπούλου εἰς "Αγκυραν.

Η ΣΥΓΚΛΗΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

'Ο κ. Πρωθυπουργός ἔδωκεν ἐντολήν διά τήν σύγκλησιν τῆς μεγάλης ἐπί τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τήν 10ην π. μ. τῆς μεθαύριον Δευτέρας. Ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης θά προβοῦν εἰς ἀνακοινώσεις τόσον ὁ κ. Βενιζέλος, ὅσον καί ὁ κ. Μιχαλακόπουλος. Εἰς περίπτωσιν κατά τήν ὁποίαν ὁ κ. Τσαλδάρης, λόγῳ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας του, δέν δυνηθῇ νά προσέλθῃ εἰς τήν ἐπιτροπήν, θά τόν ἐπισκεφθῇ ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἵνα τόν κατατοπίσῃ.

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Εἰς τήν Βουλήν ἀνεγνώσθη, ὑπό τά θερμά χειροκροτήματα τῶν βουλευτῶν, τό τηλεγράφημα τοῦ Προέδρου τῆς 'Ελληνικῆς Βουλῆς ἐπί τῇ ὑπογραφῇ τῶν ἑλληνοτουρκικῶν συμφωνιῶν.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΤΗ ΣΟΒΡΑΝΙΕ ΔΙΑ ΤΟΝ ΓΑΜΟΝ ΤΟΥ ΒΟΡΙΔΟΣ ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΣ Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 14. (Τοῦ ἀνταποκριτεῦ μας). — Εἰς τήν Σοβράνιε ὁ ἀρχηγός τοῦ σοσιαλιστικοῦ κόμματος κ. Παστεύκωφ ἐπηρώτησε τήν Κυβέρνησιν ἐπί τῶν ἐν ὄψει γάμου τοῦ βασιλικοῦ γάμου τοῦ Βασιλέως καί ἐξέφρασε τόν φόβον ὅτι ἡ σχετική διάταξις τοῦ Συντάγματος δέν ἐγένετο σεβαστή, σχετικῶς μέ τό θρήσκευμα τοῦ πρίγκηπος διαδόχου. 'Ο κ. Παστεύκωφ ἐζήτησεν ἐπίσης ὅπως δοθῇ ἡ διαβεβαίωσις ὅτι δέν πρόκειται νά ἐπέλθῃ μεταβολή εἰς τήν ἐξωτερικήν πολιτικήν τῆς Βουλγαρίας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ βασιλικοῦ γάμου, ἀνέφερε δέ σχετικῶς τήν ἀστοχον δήλωσιν τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς 'Ιταλίας ἐν Σόφια κ. Πιατσεντίνι, κατά τόν ὁποῖον ἡ σωτηρία τῆς Βουλγαρίας εὑρίσκεται εἰς τόν φασισμόν. 'Η δήλωσις αὕτη —εἶπεν ὁ κ. Παστεύκωφ— σημειώνει ἀπαράδεκτον ἐπέμβασιν εἰς τά ἐσωτερικά τῆς Βουλγαρίας.

'Ο πρωθυπουργός κ. Λιάπτσεφ διέψευσε τήν δήλωσιν ταύτην τοῦ 'Ιταλοῦ πρεσβευτοῦ, ἡ ὁποία, εἶπεν, ἐπλάσθη ἐξ ὁλοκλήρου ὑπό φαντασιοκόπων. 'Οσον ἀφορᾷ τήν πολιτικήν τῆς Βουλγαρίας αὕτη θά εἶνε οἵα καί πρό τοῦ βασιλικοῦ γάμου καί εἰς τόν σκοπόν της καί εἰς τά μέσα της, πολιτική πιστῆς ἐκτελέσεως τῶν συνθηκῶν εἰρήνης, καί δέν δύναται νά εἶνε ἄλλη. Σχετικῶς μέ τούς θρησκευτικούς ὅρους τοῦ βασιλικοῦ γάμου ὁ κ. Λιάπτσεφ ὑπέμνησεν ὅτι κατά τό 1893 ἐγένετο τροποποίησις τοῦ Συντάγματος ἵνα δυνηθῇ ὁ Φερδινάνδος νά νυμφευθῇ τήν Μαρίαν Λουΐζαν, τῆς ὁποίας ἀπαντα τά τέκνα ὡρείλον ν' ἀνήκουν εἰς τό καθολικόν δόγμα, ἐνῶ τώρα διά τόν βασιλικόν γάμον δέν ἐχρειάσθη τροποποίησις τοῦ Συντάγματος.

'Ο πρωθυπουργός πύχθη κατόπιν ὅπως τό βασιλικόν ζεῦγος ἀποκτήσῃ εὐτυχεῖς ἀπογόνους καί ἀνέφερε τό τοῦ ἀποστόλου Παύλου ὅτι ἡ γυνή δέον νά ὑπακούῃ εἰς τόν ἄνδρα. Τό Σύνταγμα, εἶπεν ἐν τέλει ὁ κ. Λιάπτσεφ θά τηρηθῇ πλήρως.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ ΕΛΗΞΕ ΜΕ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν). — Αἱ συζητήσεις εἰς τήν Βουλήν ἐπί τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐξηκολούθησαν μέχρι τῆς ἀπό πρωΐ τῆς. Μετά τόν κ. Μπριάν, ἐπευφημηθέντα, ὡμίλησεν ὁ κ. Ταρντιέ περί τῆς πολεμικῆς τῆς διεξαγομένης ὑπό τῆς Γερμανίας διά τήν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν. Καί προσέθεσεν εἰρωνικῶς, ὅτι «τό ἄρθρον 19ον τοῦ καταστατικοῦ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν προβλέπει νέαν ἐξέτασιν τῶν ὅρων τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν ἐφ' ὅσον οὗτοι καταστοῦν ἀφεπήτει ὁμέθυμον ἀπόφασιν, πρᾶγμα τό ὁποῖον δέν θά γίνῃ ποτέ. 'Η Γαλλία λοιπόν οὐδέλως ἀνησυχεῖ ἐκ τῶν ἀξιώσεων τούτων. 'Ο κ. Ταρντιέ ἐστιγμάτισεν εἶτα τάς προσπαθείας πρός μεταβολήν τῶν συνόρων τῶν χαραχθέντων κατά τόν πόλεμον. «'Η ἀναθεώρησις —εἶπε— θά ἐσήμαινε πόλεμον καί ἐπανάστασιν». Πρότασις περί ἐμπιστοσύνης πρός τήν κυβέρνησιν ἐγένετο δεκτή διά 325 ψήφων κατά 270.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ ΤΗΣ ΛΥΩΝ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. (Τηλεγραφικῶς). — Κατά νεωτέρας τηλεγραφικάς πληροφορίας, ἡ ἔκτασις τῶν καταστροφῶν ἐκ τῆς πλημμύρας τοῦ Ροδανοῦ, ὁ ὁποῖος κατέκλυσεν ὅλας τάς ἀνατολικάς συνοικίας τῆς Λυών, εἶναι μεγαλυτέρα ἀφ' ὅσον ἀρχικῶς ὑπελογίζετο.

Μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἐξήχθησαν κάτω ἀπό τά ἐρείπια τῶν καταρριφθεισῶν ἐκ τῶν ὑδάτων οἰκιῶν 40 θύματα, αἱ δέ προσπάθειαι πρός διάσωσιν τῶν καταφυγόντων εἰς δένδρα καί ἐπί τῶν στεγῶν ἐξακολουθοῦν.

'Η καταστροφή ἀποδίδεται εἰς καθίζησιν τοῦ λοφίσκου Φουρβιέρ, παρά τήν κορυφήν τοῦ ὁποίου εἰδικοί γεωλόγοι ἀνεκάλυψαν ρήγματα, ἐκ τῶν ὁποίων ἀνέβλυσαν ἀφθονώτατα ὕδατα, τά ὁποῖα ἔκτακτα εἰδικά συνεργεῖα προσπαθοῦν νά διοχετεύσουν πρός τόν ποταμόν.

Σήμερον αἱ ἀρχαί ἀνετίναξαν διά δυναμίτιδος τούς τοίχους τῶν οἰκιῶν, οἵτινες ἐκινδύνευον νά καταρρεύσουν.

ΡΩΜΗ, 14. (Τηλεγραφικῶς). — 'Από τῆς προχθές ἐξερράγη σφοδροτάτη τρικυμία εἰς τήν περιφέρειαν τοῦ 'Αγκώνος, πολλά δέ ἁλιευτικά τοῦ 'Αγκῶνος, τῆς Πεσκάρας καί τοῦ Τεράμο ἐναυάγησαν. Σημειοῦνται ἐπίσης ἀρκετά ἀνθρώπινα θύματα.

ΝΑΥΑΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΙΡΗΝΙΚΟΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 14. ('Ασύρματος). — Κατά τηλεγράφημα ἐκ Μπουένος "Αϋρες τό ἑλληνικόν ἀτμόπλοιον «Γερακαρᾶς» ἐβυθίσθη εἰς τόν Εἰρηνικόν ὠκεανόν πέραν τοῦ Μαγγελανείου περάσου. Τό πλήρωμα ἐπεβιβάσθη εἰς λέμβους καί ἐσώθη.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο κ. ΚΑΤΕΧΑΚΗΣ ΕΔΕΧΘΗ ΤΟ ΥΦΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

'Ο κ. Πρωθυπουργός δεχθείς χθές τό πρωΐ τόν ἀφιχθέντα γενικόν διοικητήν Κρήτης κ. Κατεχάκην ἔπεισεν αὐτόν ὅπως ἀναλάβῃ τό προσφερθέν χαρτοφυλάκιον τοῦ ὑφυπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. 'Ο κ. Κατεχάκης ἐδέχθη πράγματι ὑπό τόν ὅρον ὅτι θά διατηρήσῃ καί τήν θέσιν τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Κρήτης, ἀναπληρουμένης εἰς αὐτήν ὑπό τοῦ γραμματέως τῆς διοικήσεως κ. Περδικάρη.

'Η λύσις αὕτη ἐδόθη ὑπό τύπον προσωρινότητος, μέχρι τῆς προσεχοῦς κυβερνητικῆς μεταρρυθμίσεως, ἡ ὁποία κατά πᾶσαν βεβαιότητα δέν θά βραδύνῃ πέραν τοῦ διμήνου.

'Ο κ. Κατεχάκης θ' ἀναλάβῃ τήν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν ἐντός τῆς ἡμέρας.

ΠΑΡΑΙΤΕΙΤΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ

'Εγνώσθη ὅτι ὁ ἀρχηγός τοῦ Γ. 'Επιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Μαζαράκης ἄμα τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων τοῦ νέου ὑφυπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Κατεχάκη θά ὑποβάλῃ αἴτησιν ὅπως ἀπομακρυνθῇ τῶν καθηκόντων του. 'Ο κ. Κατεχάκης θά ἀποφασίσῃ ἐάν θά ἀποδεχθῇ ἢ ὄχι τήν παραίτησιν τοῦ κ. Μαζαράκη.

'Ο κ. ὑφυπουργός θά ἀποφασίσῃ καί περί τῆς καταργήσεως τῆς θέσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου, ἡ ὁποία διά τοῦ ἰσχύοντος νόμου καταργεῖται αὐτοδικαίως ἅμα τῇ ἀνασυστάσει τοῦ θεσμοῦ τοῦ ὑφυπουργοῦ. Δέν εἶναι ἐν τούτοις ἀπίθανον ὁ κ. Κατεχάκης νά διατηρήσῃ τήν θέσιν ταύτην, εἰσηγούμενος τροποποίησιν τοῦ σχετικοῦ νόμου, ὡς ἐπρόκειτο νά κάμῃ καί ὁ κ. Σοφούλης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΟΦΟΥΛΗ

'Ο κ. Σοφούλης ἐπί τῇ ἀποχωρήσει του ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν προέβη εἰς ἀνακοινώσεις πρός ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου, εἰπών ὅτι εἶνε λίαν ἱκανοποιημένος διά τήν συντελεσθεῖσαν ἐν τῷ στρατῷ ἐργασίαν, ἐτόνισε δέ ὅτι ἀπό ἀπόψεως ἐκπαιδεύσεως καί καταρτισμοῦ ἐν γένει ὁ σημερινός στρατός εὑρίσκεται εἰς τοιαύτην εὐχάριστον θέσιν, ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε. Δέν παρέλειψε νά ἐξάρῃ τήν συνδρομήν τήν ὁποίαν τοῦ παρέσχον οἱ ἀξιωματικοί κατά τήν ὑπουργίαν του διά τήν ἐπιτέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου καί ἐξεφράσθη λίαν εὐμενῶς περί τῆς Γαλλικῆς στρατιωτικῆς ἀποστολῆς ἡ ὁποία, ὡς εἶπεν, ἀνέπτυξε τήν ἀνωτέραν προσπάθειαν τήν ὁποίαν εἶναι δυνατόν νά ἀναπτύξῃ καί ἐν τῇ ἰδιαιτέρᾳ τῆς πατρίδι, ἀποδώσασα ἁρίστους καρποὺς ὡς προς τό ἐκπαιδευτικόν της ἔργον.

'Ο κ. Σοφούλης θά καλέσῃ σήμερον πάντας τούς ὑπηρετοῦντας εἰς τό ὑπουργεῖον ἀξιωματικούς καί θά τούς εὐχαριστήσῃ διά τήν συνδρομήν τήν ὁποίαν τοῦ παρέσχον, θά κοινοποιήσῃ δέ σχετικήν διαταγήν πρός τάς στρατιωτικάς ἀρχάς ἐπί τῇ ἀποχωρήσει του.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΟΣ ΣΤΑΜΟΥ

'Ο ἀνακριτής Λεβαδείας κ. Καρδαμάκης ἀπέλυσε τόν συλληφθέντα ὡς ἐνεχόμενον εἰς τήν αἰχμαλωσίαν τοῦ μικροῦ Λ. Στάμου ἔμπορον 'Αϊβαλιώτην καθ' ὅσον ἐκ τῶν ἀνακρίσεων δέν ἀπεδείχθησαν ἀληθῆ ὅσα κατέθεσε περί αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν συλληφθέντων συνεν όχων Μπρῖνος. 'Επί πλέον ὁ 'Αϊβαλιώτης ἀπέδειξε τό ἄλλοθι. "Οπως φαίνεται ἡ κατάθεσις τοῦ Μπρίνου εἶνε ψευδής καί ὅσον ἀφορᾷ τόν συλληφθέντα ποιμένα Γ. Μεϊντάνην. Διότι ἐκ τῶν ἀνακρίσεων προέκυψεν ὅτι ὁ αἰχμαλωτισθείς παῖς ἐφονεύθη ἐντός τῆς Λεβαδείας καί ὅτι τό πτῶμα του τό μετέφερεν ἐκτός τῆς πόλεως ὁ ἐκ τῶν αὐτουργῶν τοῦ ἐγκλήματος Σωτηρχαινας. Κατόπιν τούτου ὁ Μεϊντάνης διά τόν ὁποῖον ὁ Μπρῖνος κατέθεσεν ὅτι μετέφερεν αὐτός τό πτῶμα τοῦ Στάμου ἐκτός τῆς Λεβαδείας θά ἀπολυθῇ. Ὡς αὐτουργοί τοῦ ἐγκλήματος ἐκτός τοῦ Σωτήρχαινα φέρονται καί οἱ Μπάλλας, Τζαιτζῆς καί Καβάριος.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΚΑΘΩΡΙΣΘΗ Ο ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΝΑΜΙΞΕΩΣ ΤΩΝ ΑΛΕΥΡΩΝ

ΥΠΕΔΕΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΔΑΣΙΟΝ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ

'Ο ὑπουργός τῶν 'Εσωτερικῶν ἔσχε χθές τήν πρωΐαν καί τό ἀπόγευμα συνεργασίας μέ τόν διευθυντήν τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους κ. Γαλόπουλον μετά τοῦ ὁποίου καθώρισε τόν τύπον σίτου ὁ ὁποῖος ἀπό τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος καί ἐφεξῆς θά λαμβάνεται ὡς βάσις διά τόν καθορισμόν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Τά πορίσματα τῆς συνεργασίας ταύτης ἀνεκοινώθησαν ὑπό τοῦ κ. Σίδερη καί τοῦ κ. Γαλοπούλου εἰς τόν κ. Πρωθυπουργόν, ὁ ὁποῖος παρέσχε τήν ἔγκρισίν του. Κατά γενομένας ἀνακοινώσεις, ὁ τύπος αὐτός τοῦ σίτου θά σχηματισθῇ ἐκ προσμίξεως σιτηρῶν 'Αμερικῆς καί Ρωσσίας κατά τάς ἑξῆς ἀναλογίας : Μανιτόμπα No 1 30 %, Χάρντ - Βίντερ No 1 30 % καί ρωσσικοῦ τύπου ἄζυμα 40 %. Εἰς τά 100 μέρη ἀλεύρων ἐξ ἀλλοδαπῶν σιτηρῶν θά προστίθενται 10 % ἐξ ἐγχωρίου, προεργομένου ἐκ τῆς συγκεντρώσεως.

Εἰς τό ὑπουργεῖον ἐκλήθη τό ἀπόγευμα καί ὁ κ. Πανοῦτσος, πρόεδρος τοῦ συνδέσμου ἀλευροβιομηχάνων. Πρός αὐτόν ὁ κ. Σίδερης, παρόντος καί τοῦ κ. Γαλοπούλου, ἐγνωστοποίησε τήν ἀνωτέρω ἀπόφασιν, ἡ ὁποία, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. ὑπουργός, ἔγινε δεκτή ὑπό τοῦ κ. Πανούτσου διά λογαριασμόν καί τῶν συναδέλφων του.

Ο ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

Εἰς ἀνακοινώσεις του πρός ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου ὁ κ. ὑπουργός τῶν 'Εσωτερικῶν ἐτόνισε χθές τήν ἐσπέραν, ὅτι λαμβανομένης ὡς βάσεως ἀλεύρων προερχομένων ἐκ προσμίξεως σιτηρῶν κατά τάς ἀνωτέρω σημειωθείσας ἀναλογίας καί σύμφωνα μέ τάς γνωστάς τῶν ξένων σιτηρῶν τιμάς καθώς καί τῆς τιμῆς τοῦ ἐγχωρίου σίτου, ἡ ὁποία εἶνε δρχ. 9.99 κατ' ὀκάν, ἡ τιμή τοῦ ἄρτου διά τήν προσεχῆ ἑβδομάδα θά ὁρισθῇ δρχ. 7.50 τοῦ λευκοῦ καί δρχ. 6.20 τοῦ πιτυρούχου. 'Από τούς ἀρτοποιούς, διά νά ἐξαχθῇ ἡ τιμή αὐτή, ἐκπίπτονται 11 λεπτά κατ' ὀκάν, ὅση δηλαδή εἶνε ἡ ἀξία τῶν σάκκων τήν ὁποίαν ἐκαρποῦντο μέχρι τοῦδε.

Ο ΕΛΕΓΧΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΛΑΘΟΣ

'Εκ παραλλήλου πρός τάς ἐνεργείας αὐτάς ὁ κ. ὑπουργός τῶν 'Εσωτερικῶν ἦλθε εἰς συνεννοήσεις μέ τόν ὑφυπουργόν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Δεληγιάννην ὅστις ὥρισε τόν οἰκονομικόν ὑπάλληλον κ. Σταυρινόν, διά τήν ἐνέργειαν ἐλέγχου ἵνα ἐξακριβωθῇ ἄν ἡ διατίμησις τοῦ ἄρτου ἀπό τῆς ἐποχῆς τῆς καταργήσεως τῆς διατιμήσεως τῶν ἀλεύρων (1 'Οκτωβρίου 1929) ἐγίνετο ἐπακριβῶς ἢ παρεισέρρησε τυχόν κανέν λάθος. Εἰς τήν διάθεσιν τοῦ ὑπαλλήλου τούτου ἐδόθη ἐντολή νά τεθοῦν τά στοιχεῖα τά ὁποῖα τοῦ εἶναι ἀπαραίτητα.

"Οσον ἀφορᾷ τόν κ. Δότην, ὁ ὁποῖος διέπραξε τό γνωστόν λογιστικόν λάθος κατά τόν καταρτισμόν τοῦ σημειώματος διά τήν τιμήν τοῦ ἄρτου ἐξ ἀλεύρου σίτου Μανιτόμπα No 1, ἐδηλώθη ὅτι τῷ ἐτάχθη 48ωρος προθεσμία νά ὑποβάλῃ τήν ἀπολογίαν του. 'Η πρᾶξις του ἐχαρακτηρίσθη ὡς ὀλιγωρία περί τήν ἐκτέλεσιν καθήκοντος. Μετά τήν ὑποβολήν τῆς ἀπολογίας του θά κριθῇ ἄν ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος θά τιμωρηθῇ πειθαρχικῶς ἢ θά παραπεμφθῇ εἰς συμβούλιον. Τό πιθανώτερον εἶναι ὅτι θά τῷ ἐπιβληθῇ ποινή ἐκ μέρους τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

ΥΠΕΔΕΙΧΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΔΑΣΙΟΝ ΝΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ

Τέλος ἐδηλώθη ὅτι ὑπεδείχθη εἰς τόν κ. Δάσιον νά ὑποβάλῃ παραίτησιν ἀπό τῆς θέσεως τοῦ Διευθυντοῦ τῆς 'Αγορανομίας καί νά περιορισθῇ εἰς τά καθήκοντα τοῦ διοικητικοῦ ἐπιθεωρητοῦ. 'Ο κ. Σίδερης ἀνακοινῶν τήν ἀπόφασίν του αὐτήν δέν ἠδυνήθη νά μή ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ ἐπιβολή τιμωρίας εἰς τόν κ. Δάσιον ὀφείλεται εἰς σκόπιμον ἐνέργειαν καί ἀκόμη ὅτι προσφέρεται ὁ προϊστάμενος τῆς 'Αγορανομικῆς ὑπηρεσίας ἐξιλαστήριον θῦμα ἐπιπολαίων ἐνεργειῶν διά τάς ὁποίας ὑπεύθυνος εἶναι ἐξ ἴσου καί ὁ ἴδιος ὁ κ. ὑπουργός καί ἄλλαι ὑπηρεσίαι.

'Επ' εὐκαιρίᾳ ἐδηλώθη συμπληρωματικῶς, ὅτι ἡ Διεύθυνσις τῆς 'Αγορανομίας γίνεται τμῆμα, τό ὁποῖον θά ὑπαχθῇ ἡ εἰς τήν παρά τῷ ὑπουργείῳ τούτῳ Διεύθυνσιν 'Αστυνομίας Πόλεων ἡ τήν Διεύθυνσιν Διοικήσεως. Εἰς τήν ὀργάνωσιν τοῦ τμήματος τούτου θ' ἀπασχοληθῇ καί ὁ οἰκονομικός ὑπάλληλος κ. Σταυρινός.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΙΔΕΡΗ ΔΙΑ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΩΝ ΑΛΕΥΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

'Ο κ. Σίδερης προέβη χθές τήν νύκτα εἰς τάς κατωθι ταυτοσήμους δηλώσεις, ἀπαντητικάς τῶν πληροφοριῶν περί ἀθεμίτων κερδῶν τῶν ἀλευροβιομηχάνων, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ ἄρτου κατά 0.65 τήν ὀκάν, λόγῳ τῆς προσμίξεως τοῦ ἐγχωρίου σίτου:

«Ἀνεκοίνωσα ἤδη ἀπό προχθές ὅτι ἐκ τῆς ἐπιβαρύνσεως ταύτης οὐδέν ἀπολύτως κέρδος εἶνε δυνατόν νά συγκομίσουν οἱ ἀλευροβιομήχανοι. Διατυπώθησαν ἤδη ἐνστάσεις ὅτι ἐάν δέν ἐβεβαιοῦτο ὅτι ἐπεβαρύνθη κατά τήν τρέχουσαν ἑβδομάδα ὁ ἄρτος μέ 0.65 τήν ὀκάν, θά ἦτο δυνατόν νά ἐξακολουθήσουν οἱ ἀλευροβιομήχανοι ὅσον χρόνον ἤθελαν νά προσθέτουν 65 λεπτά εἰς τήν τιμήν τοῦ ἄρτου καί κατ' αὐτόν τόν τρόπον, ἀφοῦ θά εἰσέπραττον ὅσα ἐπλήρωσαν διά τήν ἀγοράν ἐγχωρίου σίτου, θά τούς ἔμενε ἐπί πλέον ἕνα ἀθέμιτον κέρδος 65 λεπτῶν κατ' ὀκάν. 'Ο φόβος αὐτός εἶνε ἀπολύτως χιμαιρικός διά τούς ἑξῆς λόγους: Εἰς τήν 'Αγορανομικήν 'Υγηρεσίαν ἐδόθησαν πρό ἡμερῶν δόγηίαι διά τήν παρακολούθησιν τοῦ λογαριασμοῦ τῶν ἀλευροβιομηχάνων ἀπό τήν ἀνάμιξιν τοῦ ἐγχωρίου σίτου. 'Η ἐργασία δέν ὀργανώθη ἀκόμη. Δεδομένου ὅντος ὅμως ὅτι τό ποσόν τοῦ ἐγχωρίου σίτου, δέν εἶνε δυνατόν ν' ἀπορροφηθῇ ἀπό τήν ἀλευροβιομηχανίαν καί τήν κατανάλωσιν εἰς διάστημα μικρότερον τῶν 4 μηνῶν, ὑπάρχει πλέον ἡ ἔπαρξις χρόνος πρός ἐξακρίβωσιν 1) τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀγορασθέντος καί ἀγοραζομένου ἐγχωρίου σίτου, τό ὁποῖον εἶνε γνωστόν καί ἐκ τῶν τελωνείων εἰς τά ὁποῖα δέν ἐπιτρέπεται εἰσαγωγή σίτου ἐξ ἀλλοδαπῆς ἐὰν δέν καταβληθῇ ἡ ἀξία τοῦ 10 % τοῦ ἐγχωρίου σίτου καί 2) τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐκ τοῦ ἐγχωρίου σίτου παραχθέντος ἀλεύρου.

Εὐθύς ὡς συνεπληροῦτο ἡ παραλαβή ὅλου τοῦ ἐγχωρίου σίτου, ὁ λογαριασμός τῶν ἀλευροβιομηχάνων θά ἐκλείσῃ καί συνεπῶς μέ ἐλάχιστον περιθώριον ὑμερῶν τινων θά ἐκλείσῃ καί πᾶσα ἐπιβάρυνσις τοῦ ἄρτου. Ὑπολογίζεται καί θά ἐξακριβωθῇ δι' εἰδικῆς ἐρεύνης, ὅτι μέ τήν ἐπιβάρυνσιν τῶν 65 λεπτῶν ἐξωφλήθη ποσόν 1.100 τόννων ἐγχωρίου σίτου, ὁλον ποσόν ἀναλογεῖ περίπου εἰς ἑκάστην ἑβδομάδα, δεδομένου ὅτι περίπου εἰς τάς 3.500 — 4.000 κατά μῆνα εἶνε ἡ ἀναλογία τοῦ 10 %. Ἐάν ἑπομένως ἐστατμάτα ἡ πώλησις ἐγχωρίου σίτου ταύτην τήν ἑβδομάδα, τήν ἑπομένην οὐδεμία ἐπιβάρυνσις θά ὑπῆρχε ἐκ τοῦ λόγου τούτου. Οἱ ἀλευροβιομήχανοι εἰσέπραξαν 65 λεπτά δηλαδή ὁλόκληρον τήν ἀξίαν τῆς ἀναμιχθείσης ποσότητος ἀλεύρων ἐξ ἐγχωρίου σίτου.

Θά ἐρωτηθῶ ὅμως: Τήν ἐρχομένην ἑβδομάδα δέν θά ἐπιζητήσουν οἱ ἀλευροβιομήχανοι νά εἰσπράξουν καί πάλιν ἀκεραίαν τήν ἀξίαν τῶν ἀλεύρων τοῦ ἐγχωρίου σίτου, ὥστε νά ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἄρτος κατά 65 λεπτά ; Καί ἑπομένως καί κατά τήν διατίστωσιν τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν 65 λεπτῶν κατά τήν τρέχουσαν ἑβδομάδα, δέν ὑπάρχει ἐκ νέου ἡ πιθανότης ὅτι καί πάλιν θά ἐπιβαρυνθῇ ὁ ἄρτος κατά 65 λεπτά;

Εἰς τό ἐρώτημα ἀπαντῶ ἀρνητικῶς, διότι ἔστεφξαν οἱ ἀλευροβιομήχανοι νά μή εἰσπράττουν ὁλόκληρον τήν ἀξίαν τοῦ ἐγχωρίου ἀλεύρου, ἀλλά μέρος μόνον ταύτης. Τά 65 λεπτά μέ τά ὁποῖα ἐπεβαρύνθη ὁ ἄρτος, εἶνε ὁλόκληρος ἡ ἀξία τοῦ ἀλεύρου, ἡ ἀντιστοιχοῦσα μέ τήν ἀξίαν τοῦ ἀγορασθέντος ἐγχωρίου σίτου. Οἱ ἀλευροβιομήχανοι εἰσέπραξαν ὅσα ἐδικαιοῦντο νά εἰσπράξουν ἐπί τῇ βάσει τῆς συγκινήσεως μεθ' ὧν σέ ἐλέπομεν ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν ἐν πλήρει ἀποκαταστάσει τῆς πολυτίμου ὑγείας σου.

'Αλλά πλήν τούτου ἡ ἐξ 'Ελλάδος ἐπί μῆνας παραταθεῖσα ἀπουσία σου ἐνεφάνισεν ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ τῆς χώρας κενόν, τό ὁποῖον καί πέραν τῶν τάξεων τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος ἐγένετο ἐαθύτατα αἰσθητόν παρά τῷ Λαῷ.

Διότι ὀδυνηρά κατά τήν ἀπουσίαν σου γεγονότα καί ἡ καθόλου ἐξέλιξις τῶν πολιτικῶν καί οἰκονομικῶν πραγμάτων τῆς χώρας ἐπροκάλεσαν παρά τῷ λαῷ τοσαύτην δυσφορίαν καί ἐπί τοσοῦτον ἐκλόνισαν τό δημόσιον φρόνημα, ὥστε μετά πόθου νά ἐπιζητῇ ἡ κοινή γνώμη τήν